

The narrator remembers a discussion between Socrates and Crito on the subject of self-interest.

οῖδα δέ ποτε αὐτὸν καὶ Κρίτωνος ἀκούσαντα, ὃς χαλεπὸν ὁ βίος Ἀθήνησιν εἴη ἀνδρὶ βουλομένῳ τὰ ἐαυτοῦ πράττειν. νῦν γάρ, ἔφη, ἐμέ τινες εἰς δίκας ἄγουσιν, οὐχ ὅτι ἀδικοῦνται ὑπ’ ἐμοῦ, ἀλλ’ ὅτι νομίζουσιν ἥδιον ἂν με ἀργύριον τελέσαι ἢ πράγματα ἔχειν.

καὶ ὁ Σωκράτης, εἰπέ μοι, ἔφη, Ὡ Κρίτων, κύνας δὲ τρέφεις, ἵνα σοι τοὺς λύκους ἀπὸ τῶν προβάτων ἀπερύκωσι;

καὶ μάλα, ἔφη· μᾶλλον γάρ μοι λυσιτελεῖ τρέφειν ἢ μῆ.

οὐκ ἂν οὖν θρέψαις καὶ ἀνδρα, δστις ἐθέλοι τε καὶ δύναιτο σοῦ ἀπερύκειν τοὺς ἐπιχειροῦντας ἀδικεῖν σε;

ἡδέως γ' ἂν, ἔφη, εἰ μὴ φοβοίμην ὅπως μὴ ἐπ' αὐτόν με τράποιτο.

τί δ'; ἔφη, οὐχ ὄρᾶς ὅτι πολλῷ ἥδιόν ἐστι χαριζόμενον οἴω σοὶ ἀνδρὶ ἢ ἀπεχθόμενον ὡφελεῖσθαι; εὖ ἴσθι ὅτι εἰσὶν ἐνθάδε τῶν τοιούτων ἀνδρῶν, οἱ πάνυ ἂν φιλοτιμηθεῖν φίλω σοι χρῆσθαι.

Xenophon Memorabilia 2.9.1.3

1A 2 2000

λυσιτελεῖ - it profits, is expedient